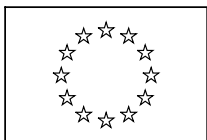

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 14.6.2002
COM(2002) 314 τελικό

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για την τροποποίηση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/96
της Επιτροπής όσον αφορά την ονομασία "Φέτα"**

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στις 14 Ιουλίου 1992, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων¹.

Στις 21 Ιανουαρίου 1994, στο πλαίσιο της απλοποιημένης διαδικασίας που θεσπίστηκε με το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92, οι ελληνικές αρχές κοινοποίησαν την ονομασία "Φέτα" προκειμένου να καταχωριστεί ως προστατευόμενη ονομασία προέλευσης (ΠΟΠ). Η Επιτροπή εξέτασε την αίτηση καταχώρισης βάσει των άρθρων 2 και 4 και συνήγαγε το συμπέρασμα ότι η ονομασία "Φέτα" ανταποκρίνεται στα κριτήρια του κανονισμού και για το λόγο αυτό πρέπει να προστατευθεί.

Η Επιτροπή υπέβαλε το φάκελο "Φέτα" στην Επιστημονική Επιτροπή για τις Ονομασίες Προέλευσης, τις Γεωγραφικές Ενδείξεις και τις Βεβαιώσεις Ιδιοτυπίας, η οποία συστάθηκε με την απόφαση 93/53/ΕΟΚ² της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1992. Σύμφωνα με το άρθρο 2 της εν λόγω απόφασης, η επιτροπή αυτή, η οποία συγκροτείται από εμπειρογνώμονες που διαθέτουν υψηλού επιπέδου κατάρτιση στο νομικό ή γεωργικό τομέα και ιδίως στα θέματα δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, έχει ως αποστολή να εξετάζει, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, όλα τα τεχνικά προβλήματα που συνδέονται με την εφαρμογή του βασικού κανονισμού. Σ' αυτά περιλαμβάνονται ερωτήσεις που συνδέονται με τον κοινό χαρακτήρα της ονομασίας και τους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό των γεωγραφικών ενδείξεων και ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων.

Στις 15 Νοεμβρίου 1994, η επιστημονική επιτροπή γνωμοδότησε, με τέσσερις ψήφους υπέρ και τρεις κατά, αφού έλαβε ιδιαίτερα υπόψη τα στοιχεία που της είχαν παρασχεθεί, ότι η ονομασία "Φέτα" πληροί τις προϋποθέσεις καταχώρισης δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου, και ιδίως του άρθρου 2 παράγραφος 3. Στην ίδια γνωμοδότηση, η επιστημονική επιτροπή κατέληξε ομόφωνα στο συμπέρασμα ότι, βάσει των εγγράφων που της υποβλήθηκαν, η ονομασία "Φέτα" για το ελληνικό τυρί δεν ήταν κοινού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού. Η επιτροπή ανέφερε ότι ο "μη κοινός" χαρακτήρας της ονομασίας "Φέτα" αποτελεί ανεξάρτητο σημείο και δεν επηρεάζει την εξέταση της κατάστασης των προϊόντων που έχουν διατεθεί νόμιμα στην αγορά κατά την έννοια του άρθρου 13 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92. Σύμφωνα με το άρθρο 13, προβλέπεται πενταετής μεταβατική περίοδος για τη χρησιμοποίηση της ονομασίας "Φέτα" ως προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης και την απαγόρευση της χρησιμοποίησης της ίδιας ονομασίας για άλλα προϊόντα.

Στις 20 Ιανουαρίου 1996, η Επιτροπή ζήτησε από την Επιτροπή Προστατευόμενων Ονομασιών Προέλευσης (ΠΟΠ) και Προστατευόμενων Γεωγραφικών Ενδείξεων (ΠΓΕ) (διαδικασία III-b με τρίμηνη προθεσμία) να γνωμοδοτήσει επί σχεδίου κανονισμού που περιελάμβανε, μεταξύ άλλων, τη "Φέτα" ως "ΠΟΠ". Στο πλαίσιο ψηφοφορίας συγκεντρώθηκαν 45 ευνοϊκές ψήφοι από το Βέλγιο, την Ελλάδα, την Ισπανία, την Ιταλία, το Λουξεμβούργο, τη Γαλλία και την Πορτογαλία. Η Δανία, η Γερμανία, η Ιρλανδία, οι Κάτω Χώρες, το Ηνωμένο Βασίλειο, η Σουηδία, η Φινλανδία και η Αυστρία εξέφρασαν αρνητική γνώμη, συγκεντρώνοντας 42 ψήφους. Η Δανία, η Γερμανία, η Ιρλανδία, οι Κάτω Χώρες, το Ηνωμένο Βασίλειο, η Αυστρία, η Φινλανδία και η Σουηδία ανέφεραν ότι η πρόταση περιείχε ονομασίες προϊόντων όπως "Φέτα" που ήταν, κατά την άποψή τους, κοινού χαρακτήρα.

Απουσία γνωμοδότησης της επιτροπής, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέβαλε τα σχέδια μέτρων στο Συμβούλιο στις 8 Μαρτίου 1996. Κατά τη διάρκεια του Συμβουλίου των Υπουργών Γεωργίας της 20ης Μαΐου 1996, η Δανία, η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Αυστρία, η Φινλανδία και

¹ ΕΕ L 208 της 24.7.1992, σ. 1.

² ΕΕ L 13 της 21.1.1993, σ. 16.

η Σουηδία αντιτάχθηκαν στα προτεινόμενα μέτρα. Το Ηνωμένο Βασίλειο απέσχε. Η Ελλάδα, η Ισπανία, η Πορτογαλία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, το Βέλγιο και οι Κάτω Χώρες τάχθηκαν υπέρ των μέτρων. Η Επιτροπή, εφόσον το Συμβούλιο δεν εξέδωσε γνώμη και σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής κανονιστικών ρυθμίσεων, εξέδωσε τον προταθέντα κανονισμό. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1107/96 της Επιτροπής άρχισε να ισχύει στις 21 Ιουνίου 1996.

Με αιτήσεις που υπέβαλαν στις 30 Αυγούστου, 9 Σεπτεμβρίου και 12 Σεπτεμβρίου 1996 αντιστοίχως, το Βασίλειο της Δανίας (C-289/96), η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (C-293/96) και η Γαλλική Δημοκρατία (C-299/96) κατέθεσαν προσφυγές δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ για ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/96 της Επιτροπής, ο οποίος καταχώριζε την ονομασία "Φέτα" ως ΠΟΠ.

Οι κυβερνήσεις των προαναφερθέντων κρατών μελών ισχυρίστηκαν ότι ο αμφισβητούμενος κανονισμός είναι άκυρος στο βαθμό που προβλέπει την καταχώριση της ονομασίας "Φέτα" ως ΠΟΠ, για δύο κυρίως λόγους. Πρώτον, ισχυρίζονται ότι οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92, οι οποίες πρέπει να πληρούνται για να αναγνωρισθεί η ονομασία ενός προϊόντος ως ΠΟΠ, δεν πληρούνται. Πιο συγκεκριμένα, ισχυρίστηκαν ότι η καταχώριση της ονομασίας "Φέτα" ως ΠΟΠ είναι αντίθετη με τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92, δεδομένου ότι η γεωγραφική περιοχή που εμπίπτει στην προστασία της καταχωρισμένης ονομασίας πρέπει να επεκταθεί ουσιαστικά στο σύνολο της ελληνικής επικράτειας, κάτι που αποκλείει ο κανονισμός στην περίπτωση των παραδοσιακών μη γεωγραφικών ονομασιών, όπως ισχύει στην περίπτωση αυτή. Δεύτερον, ισχυρίζονται ότι η ονομασία "Φέτα" είναι κοινή ονομασία και ότι, ως εκ τούτου, δεν μπορεί, βάσει των άρθρων 3 και 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92, να προστατευθεί ως ΠΟΠ. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 3 του ίδιου κανονισμού, "οι ονομασίες που έχουν καταστεί κοινές δεν καταχωρίζονται".

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων συνήγαγε το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν είχε λάβει δεόντως υπόψη της όλους τους παράγοντες που απαιτεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92. Με την απόφασή του της 16ης Μαρτίου 1999 στις προαναφερθείσες συνεκδικασθείσες υποθέσεις, το Δικαστήριο αποφάσισε τη μερική ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/96.

Στη συνέχεια, στις 15 Οκτωβρίου 1999, η Επιτροπή κάλεσε τα κράτη μέλη να παράσχουν λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με την παραγωγή, την κατανάλωση και τις διαθέσιμες γνώσεις όσον αφορά την ονομασία "Φέτα". Τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν συνοψίζονται στις αιτιολογικές σκέψεις του παρόντος σχεδίου κανονισμού. Οι πληροφορίες αυτές διαβιβάστηκαν στην επιστημονική επιτροπή. Στις 24 Απριλίου 2001, η εν λόγω επιτροπή συνήγαγε ομόφωνα το συμπέρασμα ότι η ονομασία "Φέτα" αποτελεί μη κοινή ονομασία προέλευσης. Οι βασικοί λόγοι που οδήγησαν στο συμπέρασμα αυτό εκτίθενται επίσης στις αιτιολογικές σκέψεις του σχεδίου κανονισμού.

Η γνώμη αυτή της επιστημονικής επιτροπής ανακοινώθηκε στα κράτη μέλη στο πλαίσιο της επιτροπής κανονιστικών ρυθμίσεων, στις 20 Νοεμβρίου 2001. Τα κράτη μέλη που έκριναν ότι τόσο τα στοιχεία που είχαν παρασχεθεί (από το 1999) όσο και η συνοπτική περιγραφή της Επιτροπής ήταν ορθά ήταν η Ελλάδα, το Ηνωμένο Βασίλειο, οι Κάτω Χώρες, η Ισπανία, το Βέλγιο, η Αυστρία, η Πορτογαλία και η Ιταλία. Η Γερμανία, η Δανία και η Φινλανδία εξέφρασαν αμφιβολίες όσον αφορά την επιστημονική επιτροπή. Η Γαλλία και η Σουηδία δεν έλαβαν θέση. Ένα νέο σχέδιο μέτρου καταχώρισης της ονομασίας "Φέτα" ως ΠΟΠ συζητήθηκε επίσης, το οποίο οδήγησε σε ορισμένες ήσσονος σημασίας τροποποιήσεις.

Η Επιτροπή υπέβαλε το ελαφρώς τροποποιημένο μέτρο στις 9 Απριλίου στην επιτροπή κανονιστικών ρυθμίσεων και της ζήτησε να γνωμοδοτήσει επί του σχεδίου κανονισμού στις 16 Μαΐου 2002. Λαμβανομένου υπόψη του αποτελέσματος της ψηφοφορίας (47 ψήφοι υπέρ : Πορτογαλία, Βέλγιο, Ελλάδα, Ισπανία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Σουηδία,

Φινλανδία, **23** ψήφοι **κατά** : Δανία, Γερμανία, Ηνωμένο Βασίλειο και **17** **αποχές** : Γαλλία, Αυστρία, Ιρλανδία), δεν υπήρξε γνωμοδότηση.

Λόγοι που οδήγησαν στη ψηφοφορία κατά και στις αποχές:

Το Ηνωμένο Βασίλειο εξέφρασε τη συμπάθειά του προς την Ελλάδα αλλά υποστήριξε ότι μεγάλες ποσότητες είχαν παραχθεί στο παρελθόν και ότι η ονομασία "Φέτα" αποτελεί κοινή ονομασία. Υποστήριξε επίσης ότι υπήρχε δυσκολία στην κατανόηση των στοιχείων που περιελάμβανε η ανάλυση η οποία υποβλήθηκε στην Επιτροπή στις 20 Νοεμβρίου 2001.

Η Ιρλανδία παράγει μικρή ποσότητα "φέτας" και δεν υπάρχουν ιδιαίτερα συμφέροντα από την πλευρά της.

Η Γαλλία συμφωνεί με την ανάλυση που παρουσίασε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην επιτροπή στις 20 Νοεμβρίου 2001 και είναι πεπεισμένη ότι η ονομασία "Φέτα" δεν είναι κοινή ονομασία. Ωστόσο, υποστηρίζει ότι η ονομασία "Φέτα" πρέπει μάλλον να χρησιμοποιείται σε συνδυασμό με μία γεωγραφική ονομασία. Η Γαλλία είχε προσφύγει κατά της καταχώρισης της ονομασίας "Φέτα" το 1996. Στη Γαλλία παράγεται "Φέτα" κυρίως από πρόβειο γάλα και όχι από γάλα αγελάδας (αναλογία πρόβειου/αγελαδινού γάλακτος : ¼).

Η Δανία πιστεύει ακράδαντα ότι η ονομασία "Φέτα" είναι κοινή ονομασία και επισήμανε ανακρίβειες στην έκθεση της επιστημονικής επιτροπής.

Η Αυστρία ανέφερε την ύπαρξη δυσχερειών στην κατανόηση των στοιχείων της ανάλυσης που παρουσιάστηκε στις 20 Νοεμβρίου 2001. Η παραγωγή "φέτας" σε άλλα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, όπως και η κατάσταση στις υποψήφιες για τη διεύρυνση χώρες. Λαμβανομένης υπόψη της διμερούς συμφωνίας με την Ελλάδα για τη "Φέτα", απέσχε της ψηφοφορίας.

Η Γερμανία διατήρησε τη γνωστή της θέση του 1996. Ζήτησε να της υποβληθεί η παρουσιασθείσα ανάλυση στη γερμανική γλώσσα.

Η Επιτροπή αναγνώρισε ότι η "Φέτα" παράγεται επί του παρόντος σε πολλά κράτη μέλη. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι το προϊόν είναι κοινό. Δεν θεωρεί ότι η ποσότητα των 8 τόνων που παράγεται στο Ηνωμένο Βασίλειο είναι μεγάλη. Επιπλέον, 14 από τα 18 αγγλικά λεξικά αναφέρονται στη "Φέτα" ως ελληνικό τυρί, τα υπόλοιπα αναφέρονται σ' ένα προϊόν καταγωγής Ελλάδας, Μέσης Ανατολής ή Βαλκανίων. Συνεπώς, είναι δύσκολο να υποστηριχθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο η άποψη ότι η ονομασία "Φέτα" είναι κοινή ονομασία. Η Επιτροπή έδωσε επίσης έμφαση στον ανεξάρτητο χαρακτήρα της επιστημονικής επιτροπής, και δεν συζήτησε την απόρριψη της επιστημονικής γνώμης από τη Δανία. Ως προς την αναφορά στις υποψήφιες για τη διεύρυνση χώρες, υπενθύμισε ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου για τον προσδιορισμό του κοινού χαρακτήρα αναφέρεται μόνο στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Απουσία γνωμοδότησης της αρμόδιας επιτροπής κανονιστικών ρυθμίσεων, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή, υποβάλλει την εν λόγω πρόταση κανονισμού στο Συμβούλιο και ενημερώνει σχετικά το Κοινοβούλιο.

Η πρόταση αυτή δεν έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Κοινότητας.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/96 της Επιτροπής όσον αφορά την ονομασία "Φέτα"

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την πρόταση της Επιτροπής³,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου της 14ης Ιουλίου 1992, σχετικά με την προστασία των γεωργικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων⁴, και ιδίως το άρθρο 17,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92, οι ελληνικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή, στις 21 Ιανουαρίου 1994, αίτηση καταχώρισης της ονομασίας «φέτα», σχετικά με ένα τυρί.
- (2) Μέσω του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/96 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 1996 σχετικά με την καταχώριση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου⁵, η ονομασία «φέτα» έχει καταχωριστεί ως προστατευόμενη ονομασία προέλευσης.
- (3) Προσφυγή ακύρωσης δυνάμει του άρθρου 230 της Συνθήκης κατατέθηκε στη συνέχεια από τις κυβερνήσεις του Βασιλείου της Δανίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας κατά της εν λόγω καταχώρισης.
- (4) Στη σχετική απόφασή του της 16ης Μαρτίου 1999, η οποία αφορούσε τις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-289/96, C-293/96 και C-299/96, το Δικαστήριο προέβη στη μερική ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/96 όσον αφορά την καταχώριση της ονομασίας "Φέτα" ως προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης. Το Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν «έλαβε δεόντως υπόψη το σύνολο των παραγόντων τους οποίους το άρθρο 3 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο του βασικού κανονισμού την υποχρέωνε να λάβει υπόψη», δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην ανεπαρκή ανάλυση εκ μέρους της Επιτροπής του παράγοντα που έχει σχέση με τη συγκεκριμένη κατάσταση που επικρατεί στα κράτη μέλη.
- (5) Ως εκ τούτου, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1070/1999 της Επιτροπής της 25ης Μαΐου 1999 για την τροποποίηση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/1996⁶ διεγράφη η ονομασία «φέτα» από το εν λόγω παράρτημα και το μητρώο

³ ΕΕ C ... της ..., σ. ...

⁴ ΕΕ L 208 της 24.7.1992, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2796/2000 της Επιτροπής (ΕΕ L 324 της 21.12.2000, σ. 26).

⁵ ΕΕ L 148 της 21.6.1996, σ. 1.

⁶ ΕΕ L 130 της 26.5.1999, σ. 18.

προστατευομένων ονομασιών προέλευσης και προστατευομένων γεωγραφικών ενδείξεων.

- (6) Στη συνέχεια, στις 15 Οκτωβρίου 1999, η Επιτροπή διαβίβασε σε όλα τα κράτη μέλη, λεπτομερές ερωτηματολόγιο με στόχο την επικαιροποιημένη αναλυτική αξιολόγηση της κατάστασης που επικρατεί σε κάθε κράτος μέλος όσον αφορά την παραγωγή, την κατανάλωση και, γενικότερα, την αποδεδειγμένη γνώση εκ μέρους των κοινοτικών καταναλωτών της ονομασίας «φέτα».
- (7) Όσον αφορά την παραγωγή του τυριού «φέτα», τα κράτη μέλη κλήθηκαν να παρουσιάσουν τα ακόλουθα στοιχεία: την ύπαρξη εθνικών κανονισμών ή ειδικών κωδικοποιημένων πρακτικών, τις συνθήκες έναρξης της παραγωγής αυτής, ιδίως τους επιδιωκόμενους στόχους, την ιδιωτική ή δημόσια φύση μιας τέτοιας πρωτοβουλίας, τις αγορές και το "προφίλ" των καταναλωτών, την ανάλυση κατ'έτος των παραγόμενων ποσοτήτων, τον τελικό προορισμό της παραγωγής και τις συγκεκριμένες ονομασίες των χρησιμοποιούμενων εμπορικών σημάτων.
- (8) Όσον αφορά την κατανάλωση του τυριού «φέτα», τα κράτη μέλη κλήθηκαν να παρουσιάσουν τα ακόλουθα στοιχεία: την ύπαρξη νομοθεσίας που να διέπει τη διάθεση στην αγορά του τυριού αυτού, την ανάλυση κατ'έτος των καταναλωνόμενων ποσοτήτων, τη γεωγραφική καταγωγή του καταναλωνόμενου τυριού και συγκεκριμένα σήματα που παρουσιάζονται στην αγορά.
- (9) Όσον αφορά τη γνώση της ονομασίας «φέτα», τα κράτη μέλη κλήθηκαν να παρουσιάσουν τα ακόλουθα στοιχεία: τους ορισμούς του όρου αυτού, ιδίως σε έργα γενικού χαρακτήρα, όπως λεξικά ή εγκυκλοπαίδειες, δημοσκοπήσεις ή έρευνες ή οποιοδήποτε άλλο βοηθητικό στοιχείο.
- (10) Η Επιτροπή προέβη σε συγκεντρωτική παρουσίαση των στοιχείων που έλαβε για το σύνολο των κρατών μελών και ανά κράτος μέλος, ενώ, στη συνέχεια, τα κράτη μέλη επέφεραν ορισμένες διορθώσεις ή τροποποιήσεις.
- (11) Από τα στοιχεία προκύπτει ότι η παραγωγή του τυριού «φέτα» σε 12 κράτη μέλη δεν διέπεται από ειδικούς κανόνες που να καθορίζουν τα ποιοτικά χαρακτηριστικά, τους τρόπους επεξεργασίας και, ενδεχομένως, την οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή παραγωγής. Στην Ελλάδα, οι πρακτικές όσον αφορά την επεξεργασία του τυριού «φέτα» τελειοποιήθηκαν και κωδικοποιήθηκαν σταδιακά από το 1935, και η οριοθέτηση της γεωγραφικής περιοχής παραγωγής, η οποία στηρίζεται παραδοσιακά σε σταθερές και σύμφωνα με την συναλλακτική εντιμότητα συνήθειες, πραγματοποιήθηκε το 1988. Η Δανία διαθέτει από το 1963, ενώ και οι Κάτω Χώρες απέκτησαν μεταξύ του 1981 και 1998, νομοθεσία σχετικά με τα ποιοτικά χαρακτηριστικά που πρέπει να πληρούνται κατά την παραγωγή του τυριού «φέτα». Πρέπει να επισημανθεί εξάλλου ότι ο όρος «φέτα» εμφανίζεται στην κοινοτική νομοθεσία για τις επιστροφές στην εξαγωγή για το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα ή στη συνδυασμένη τελωνειακή ονοματολογία. Η νομοθεσία αυτή ανταποκρίνεται σε αποκλειστικά τελωνειακές απαιτήσεις και δεν προσπαθεί κατ'ουδένα τρόπο να ερμηνεύσει τη γνώμη του καταναλωτή ή να ρυθμίσει δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας, ούτε επηρεάζει την προτιμώμενη ονομασία κατά την πραγματική διάθεση στο εμπόριο του εν λόγω τυριού, η οποία εξαρτάται αποκλειστικά από εκτιμήσεις που συνδέονται με τις προσδοκίες των καταναλωτών των διαφορών ενδιαφερομένων χωρών προορισμού.
- (12) Διαπιστώθηκε ότι η παραγωγή του τυριού «φέτα», κατά την έννοια της συνδυασμένης τελωνειακής ονοματολογίας, είναι ανύπαρκτη στο Λουξεμβούργο και στην Πορτογαλία ενώ, από στατιστική και οικονομική άποψη, είναι ή ήταν περιθωριακή ή σποραδική σε εννέα κράτη μέλη: στην Ιταλία, στο Βέλγιο, στη Φινλανδία, στην

Αυστρία, στην Ιρλανδία, στη Σουηδία, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στις Κάτω Χώρες και στην Ισπανία.

- (13) Διαπιστώθηκε ότι τέσσερα κράτη μέλη έχουν αντιθέτως σημαντική παραγωγή του τυριού «φέτα». Η Ελλάδα παράγει το τυρί αυτό από την αρχαιότητα, σχεδόν αποκλειστικά για την ελληνική αγορά. Επίσημες στατιστικές υπάρχουν από το 1931 και παρουσιάζουν παραγωγή 25 000 τόνων για το έτος εκείνο, ενώ έκτοτε η παραγωγή έχει φθάσει ετησίως σε 115 000 περίπου τόνους. Το τυρί που φέρει την ονομασία «φέτα» στην Ελλάδα παράγεται αποκλειστικά από γάλα προβατίνας ή μείγμα γάλακτος προβατίνας και αίγας.
- (14) Η Δανία παράγει το τυρί αυτό από τη δεκαετία του 1930, κυρίως με σκοπό την εξαγωγή του. Στατιστικά στοιχεία υπάρχουν μόνο από το 1967 και αναφέρουν, κατά το εν λόγω έτος, παραγωγή 133 τόνων. Η παραγωγή υπερέβη τους 1 000 τόνους το 1971. Μετά τη χορήγηση από την Κοινότητα επιστροφών στην εξαγωγή του τυριού «φέτα», από το 1975, η παραγωγή του τυριού αυτού γνώρισε τρομακτική αύξηση, φθάνοντας από 9 868 τόνους το 1975 σε μέγιστη ποσότητα 110 932 τόνων το 1989. Η παραγωγή σημείωσε από το 1995 μια πτωτική τάση για να φθάσει τους 27 640 τόνους το 1998, λόγω κυρίως της χαμηλότερης ζήτησης τρίτων χωρών και της σταδιακής μείωσης των επιστροφών στην εξαγωγή του τυριού αυτού. Η παραγωγή της Δανίας στηρίζεται σχεδόν αποκλειστικά στη χρήση αγελαδινού γάλακτος.
- (15) Η Γαλλία άρχισε την παραγωγή του τυριού αυτού το 1931. Στατιστικές διατίθενται μόνο από το 1980 και αναφέρουν, για το εν λόγω έτος, παραγωγή 875 τόνων. Η παραγωγή κυμάνθηκε από το 1988 έως το 1998 μεταξύ 7 960 τόνων και 19 964 τόνων. Ενώ είχε ως στόχο στην αρχή την ικανοποίηση της ζήτησης της αρμενικής και ελληνικής κοινότητας της Γαλλίας, η παραγωγή προορίζεται σήμερα για εξαγωγή τόσο προς άλλα κράτη μέλη όσο και προς τρίτες χώρες σε ποσοστό 77,5% κατά μέσο όρο. Η γαλλική παραγωγή στηρίζεται στη χρήση κυρίως γάλακτος προβατίνας και, σε μικρότερο βαθμό, αγελαδινού γάλακτος.
- (16) Η Γερμανία παράγει το τυρί αυτό από το 1972 οπότε καταγράφηκαν 78 τόνοι. Η παραγωγή υπερέβη το 1977 τους 5 000 τόνους, αγγίζοντας το 1980 τους 15 000 τόνους και φθάνοντας, το 1985 τους 24 000 τόνους. Κυμαίνεται από τότε μεταξύ 19 757 και 39 201 τόνων. Η παραγωγή, η οποία προοριζόταν αρχικά μόνο για τις κοινότητες μεταναστών που ήταν εγκαταστημένες στη Γερμανία και κατήγοντο από τα Βαλκάνια, στράφηκε προοδευτικά προς τις χώρες της Μέσης Ανατολής και των Βαλκανίων λόγω κυρίως της χορήγησης επιστροφών στην εξαγωγή, καθώς επίσης και προς άλλα κράτη μέλη. Η γερμανική παραγωγή στηρίζεται σχεδόν αποκλειστικά στη χρήση αγελαδινού γάλακτος.
- (17) Πρέπει να επισημανθεί ότι οι ανωτέρω στατιστικές, οι οποίες στηρίζονται σε δεδομένα που διαβιβάστηκαν από κάθε κράτος μέλος για την παραγωγή τους, έχουν μόνον ενδεικτική αξία δεδομένου ότι η απουσία ειδικού ρυθμιστικού πλαισίου σχεδόν σε όλα τα κράτη μέλη, σε συνδυασμό με τον υπερβολικά γενικό ορισμό του όρου «φέτα» που παρουσιάζεται στη συνδυασμένη τελωνειακή ονοματολογία, οδηγούν σε εκτιμήσεις κατά προσέγγιση και σε πολύ παρεκκλίνοντα στατιστικώς δεδομένα κατά τη διασταυρωμένη ανάλυση των απαντήσεων που διαβιβάστηκαν. Αποδεικνύεται εξάλλου δύσκολο για πολλά κράτη μέλη να διακρίνουν μεταξύ της εγχώριας παραγωγής και της επανεξαγωγής, γεγονός που προκαλεί ενδεχομένως εσφαλμένες στατιστικές.
- (18) Όσον αφορά τις νομοθεσίες των κρατών μελών για την κατανάλωση του τυριού «φέτα», εφαρμόζονται κατά γενικό κανόνα μόνο οι γενικές κοινοτικές και εθνικές διατάξεις για την εμπορία, παρουσίαση ή επισήμανση των τυριών γενικά. Μόνο η

Ελλάδα και η Δανία διαθέτουν ειδική εμπειριστατωμένη νομοθεσία στον τομέα αυτό, ενώ η Αυστρία χρησιμοποιεί την ένδειξη «φέτα» μόνο για τα ελληνικά προϊόντα κατ'εφαρμογή μιας διμερούς ελληνοαυστριακής συμβάσεως του 1971.

- (19) Όσον αφορά την έκταση της κατανάλωσης του τυριού «φέτα» στην Κοινότητα, η ανάλυση των απαντήσεων των κρατών μελών επέτρεψε να διαπιστωθεί αφενός ότι η χονδρική αξιολόγηση που στηρίχθηκε στις συνολικές ποσότητες του τυριού «φέτα» που παράχθηκαν και εισάχθηκαν μείον τις ποσότητες που εξάχθηκαν αποδείχθηκε, ορισμένες φορές, ανεπαρκής ή ακόμη και πηγή παράλογων αποτελεσμάτων, δεδομένου ότι, λόγω της αδυναμίας λήψης υπόψη των υφιστάμενων αποθεμάτων, των επανεξαγόμενων ποσοτήτων ή άλλων στοιχείων, προκύπτει ενδεχομένως αρνητική κατανάλωση σε ορισμένα κράτη μέλη. Εξάλλου, η διάθεση στην αγορά του τυριού «φέτα» στο πλαίσιο της συνδυασμένης τελωνειακής ονοματολογίας δεν πραγματοποιείται συστηματικά με την ονομασία αυτή, είτε λόγω περιορισμών νομικής φύσεως που περιορίζουν τη χρήση του όρου αυτού για τα προϊόντα που ανταποκρίνονται σε ορισμένες περισσότερο συγκεκριμένες απαιτήσεις, είτε λόγω εμπορικών εκτιμήσεων που τείνουν να ευνοούν συγκεκριμένες ονομασίες που εκτιμώνται από τους καταναλωτές στους οποίους απευθύνεται το τυρί αυτό. Με την επιφύλαξη της σχετικής αβεβαιότητας που προκύπτει, οι απαντήσεις που διαβιβάστηκαν από τα κράτη μέλη επέτρεψαν να διαπιστωθεί ενδεικτικά ότι κατά την προσχώρηση της Ελλάδας στην Κοινότητα, το 92% περίπου της κατανάλωσης του τυριού «φέτα» στην Κοινότητα πραγματοποιείτο στην Ελλάδα. Στη συνέχεια, καταγράφηκε μία σταδιακή αύξηση της κατανάλωσης στα άλλα κράτη μέλη έτσι ώστε η Ελλάδα να αντιπροσωπεύει έκτοτε το 73% περίπου της κοινοτικής κατανάλωσης του τυριού «φέτα». Με την κατανομή της κατανάλωσης σε κάθε κράτος μέλος ανά άτομο και ανά έτος, διαπιστώνεται ότι στην Ισπανία, στο Λουξεμβούργο, στην Πορτογαλία, στην Ιταλία και στις Κάτω Χώρες, η κατανάλωση ανά άτομο και ανά έτος του τυριού «φέτα» είναι κατώτερη ή ίση προς 0,010 χιλγ., ήτοι το 0,08% της κοινοτικής κατανάλωσης, στην Ιρλανδία, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην Αυστρία, στη Γαλλία, στη Σουηδία, στο Βέλγιο και στη Φινλανδία, η κατανάλωση ανά άτομο και ανά έτος του τυριού «φέτα» κυμαίνεται μεταξύ 0,040 χιλγ. και 0,150 χιλγ., ήτοι το 0,32% και 1,22% της κοινοτικής κατανάλωσης. Στη Γερμανία, η κατανάλωση ανά άτομο και ανά έτος ανέρχεται σε 0,290 χιλγ., ήτοι το 2,36% της κοινοτικής κατανάλωσης. Στη Δανία, ανέρχεται σε 0,700 χιλγ. ανά άτομο και ανά έτος ήτοι το 5,0% της κοινοτικής κατανάλωσης. Τέλος, στην Ελλάδα, ανέρχεται σε 10,500 χιλγ. ανά άτομο και ανά έτος, ήτοι το 85,64% της κοινοτικής κατανάλωσης.
- (20) Βάσει των στοιχείων που διαβίβασαν τα κράτη μέλη, τα τυριά που φέρουν σήμερα την ονομασία «φέτα» στο κοινοτικό έδαφος παραπέμπουν γενικά, ρητά ή σιωπηρά στην επισήμανσή τους, παρά το γεγονός ότι παράχθηκαν σε άλλα κράτη μέλη και όχι στην Ελλάδα, στο έδαφος, στις πολιτιστικές παραδόσεις ή στον πολιτισμό της Ελλάδας, με την παρουσίαση κειμένου ή σχεδίων έντονης ελληνικής φύσεως. Από αυτά προκύπτει ότι επιδιώκεται εκουσίως η συσχέτιση μεταξύ της ονομασίας «φέτα» και της Ελλάδας υποδεικνύεται και δεδομένου του ότι αποτελεί επιχείρημα πώλησης που είναι σύμφυτο με τη φήμη του πρωτότυπου προϊόντος, δημιουργώντας έτσι πραγματικούς κινδύνους σύγχυσης στον καταναλωτή. Οι επισημάνσεις του μη καταγόμενου από την Ελλάδα τυριού «φέτα», το οποίο διατίθεται στο εμπόριο εντός της Κοινότητας με μία τέτοια ονομασία χωρίς ωστόσο να αναφέρεται άμεσα ή έμμεσα στην Ελλάδα, είναι πολύ λίγες και αποτελούν επιπροσθέτως μία εξαιρετικά μειωμένη αναλογία της κοινοτικής αγοράς της «φέτας» έναντι των ποσοτήτων των τυριών που διατίθενται στο εμπόριο κατά τον τρόπο αυτό.

- (21) Από έργα γενικού χαρακτήρα, όπως είναι λεξικά ή εγκυκλοπαίδειες, καθώς και ειδικευμένου χαρακτήρα που διαβιβάστηκαν από τα κράτη μέλη, προκύπτει ότι ο όρος «φέτα» δεν απαντάται σε έργα που έχουν γραφεί στην ιταλική ή πορτογαλική γλώσσα. Το σύνολο των έργων στην ελληνική γλώσσα αναφέρονται αποκλειστικά σε ένα ελληνικό τυρί με βάση το γάλα προβατίνας και αίγας. Στη σουηδική γλώσσα, αναφέρονται σε ένα τυρί ελληνικής καταγωγής με βάση το γάλα προβατίνας και αίγας, το οποίο επίσης παράγεται σε άλλες χώρες με βάση το αγελαδινό γάλα, αναφέροντας κυρίως τη Δανία και τη Σουηδία. Στη δανική γλώσσα, αναφέρονται κυρίως σε ένα ελληνικό τυρί από γάλα προβατίνας και αίγας, αλλά επίσης και σε ένα τυρί που παράγεται στη Δανία και στα Βαλκάνια, ή ακόμη χωρίς καμία ιδιαίτερη γεωγραφική αναφορά. Στη φινλανδική γλώσσα, αναφέρονται σε ένα ελληνικό τυρί ή τυρί ελληνικής καταγωγής με βάση το γάλα προβατίνας ή το γάλα προβατίνας και αίγας, με την εξαίρεση ενός έργου που δεν αναφέρεται σε καμία γεωγραφική καταγωγή. Στη γερμανική γλώσσα, αναφέρονται σε ένα προϊόν που παράγεται στην Ελλάδα και στις περισσότερες χώρες της νοτιοανατολικής Ευρώπης, καθώς και σε υπερπόντιες χώρες. Στη γαλλική γλώσσα, 14 από τα 17 έργα που διαβιβάστηκαν, αναφέρονται σε ένα ελληνικό τυρί από γάλα προβατίνας ή/και αίγας, ένα έργο αναφέρεται σε ένα τυρί που παράγεται στην Ελλάδα και στα Βαλκάνια, ένα έργο σε ένα τυρί ελληνικής καταγωγής, του οποίου υπάρχουν πολλές απομιμήσεις στην Ευρώπη και ένα έργο σε ένα ελληνικό τυρί με βάση το γάλα προβατίνας και αίγας, του οποίου η παραγωγή έχει διαδοθεί σε άλλες χώρες της ευρύτερης περιοχής και πλέον πρόσφατα στην Ευρώπη και στη Βόρειο Αμερική, με τη χρήση αγελαδινού γάλακτος. Στην αγγλική γλώσσα, τέσσερα έργα αναφέρονται σε ένα τυρί με βάση το γάλα προβατίνας που παράγεται ιδίως στην Ελλάδα, τέσσερα έργα αναφέρονται σε ένα ελληνικό τυρί με βάση το γάλα προβατίνας και αίγας, ένα έργο αναφέρεται σε ένα τυρί καταγωγής Ελλάδας και Μέσης Ανατολής, το οποίο παράγεται παραδοσιακά από γάλα προβατίνας ή αίγας, και ορισμένες φορές από αγελαδινό γάλα, δύο έργα αναφέρονται σε ένα τυρί ελληνικής καταγωγής με βάση το γάλα προβατίνας ή αίγας, το οποίο παράγεται επίσης σε άλλες χώρες, γενικά ως συστατικό ελληνικών φαγητών, ένα έργο αναφέρεται στην ύπαρξη παραγωγής του τυριού «φέτα» στη Νέα Ζηλανδία, στη Βουλγαρία, στη Γιουγκοσλαβία, στην Κύπρο, στη Δανία και στην Ελλάδα, η οποία είναι και χώρα καταγωγής, ένα έργο αναφέρεται σε ένα τυρί που παρασκευάζεται στην Ελλάδα και στα Βαλκάνια, ένα έργο αναφέρεται σε ένα ελληνικό τυρί με βάση το γάλα προβατίνας ή αίγας, το οποίο παρασκευάζεται στις Ηνωμένες Πολιτείες με βάση το αγελαδινό γάλα, τέσσερα έργα υποδεικνύουν μία στενή σχέση μεταξύ του τυριού που παρασκευαζόταν στην αρχαία Ελλάδα και του σημερινού ελληνικού τυριού «φέτα». Σε όλες τις γλώσσες, η χρονολογική εξέλιξη των ορισμών του όρου «φέτα» δεν μείωσε τη συσχέτιση και ταυτοποίηση μεταξύ της Ελλάδας και του εν λόγω τυριού.
- (22) Το σύνολο των στοιχείων που διαβιβάστηκαν από τα κράτη μέλη, τέθηκαν υπόψη της επιστημονικής επιτροπής, η οποία στο εξής καλείται «επιτροπή», η οποία εξέφρασε ομοφώνως σχετική γνώμη στις 24 Απριλίου 2001.
- (23) Η επιτροπή διευκρινίζει εν πρώτοις ότι «(...) μία ονομασία προέλευσης ή μία γεωγραφική ένδειξη μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει καταστεί κοινή ονομασία ενός τύπου προϊόντος μόνον εάν, στη σχετική χώρα, ένα σημαντικό μέρος του ενδιαφερόμενου κοινού δεν θεωρεί πλέον ότι η ένδειξη συνεχίζει να αποτελεί γεωγραφική ένδειξη(...)·όσον αφορά τη χώρα, στην οποία η μεταποίηση πρέπει να έχει πραγματοποιηθεί, πρέπει να ληφθεί υπόψη η κατάσταση ολόκληρης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δεδομένου του κοινοτικού πεδίου εφαρμογής του κανονισμού και του γεγονότος ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα αποτελεί ενιαία αγορά. Λόγω του γεγονότος αυτού, δεν είναι δυνατόν να εξεταστεί αποκλειστικά η κατά κύριο λόγο η κατάσταση σε ένα και μόνο κράτος μέλος κατά μεμονωμένο τρόπο. Το άρθρο 3 του κανονισμού

προβλέπει ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη η κατάσταση που επικρατεί στο κράτος μέλος καταγωγής και στα κράτη μέλη κατανάλωσης καθώς επίσης και στα άλλα κράτη μέλη, καθώς και η σχετική κοινοτική και εθνική νομοθεσία (...). Όσον αφορά την ταυτότητα του ενδιαφερόμενου κοινού, η εκτίμηση εξαρτάται από τον τύπο του προϊόντος και του κοινού στο οποίο απευθύνεται το προϊόν. Στην παρούσα περίπτωση, δεδομένου ότι πρόκειται για τυρί που καταναλώνεται κατά κύριο λόγο από τον τελικό καταναλωτή (αλλά επίσης και από τους εμπορευόμενους αγοραστές, όπως είναι τα εστιατόρια, οι βιομηχανίες τροφίμων, κλπ.), ο εν λόγω στόχος είναι το ευρύ κοινό. Κατά συνέπεια, στα μάτια του ευρέως κοινού θα πρέπει να έχει χάσει η εν λόγω ονομασία ή ένδειξη την αρχική γεωγραφική σημασία της. Για την αξιολόγηση της γνώμης του ευρέως κοινού, μπορούμε να προβούμε σε «άμεσες» μετρήσεις, όπως είναι οι δημοσκοπήσεις ή άλλες έρευνες, καθώς και σε «έμμεσες», όπως είναι το επίπεδο της παραγωγής και της κατανάλωσης, ο τύπος και η φύση της χρησιμοποιούμενης επισήμανσης, ο τύπος και η φύση της διαφήμισης των εν λόγω προϊόντων, τα λεξικά, κλπ.»

- (24) Όσον αφορά την παραγωγή του τυριού «φέτα» η επιτροπή διαπιστώνει ότι η παραγωγή στην Ελλάδα αντιπροσωπεύει το 60% της συνολικής κοινοτικής παραγωγής του τυριού αυτού και το 90% της κοινοτικής παραγωγής με βάση το γάλα προβατίνας και αίγας. Το τυρί «φέτα» με βάση το αγελαδινό γάλα, το οποίο αντιπροσωπεύει το 34% της συνολικής κοινοτικής παραγωγής, προορίζεται κυρίως για τρίτες χώρες.
- (25) Όσον αφορά την κατανάλωση, η επιτροπή υπογραμμίζει ότι το 73% της κατανάλωσης του τυριού «φέτα» πραγματοποιείται σήμερα στην Ελλάδα, ήτοι 10,5 χιλ. ετησίως και ανά κάτοικο έναντι 1,76 χιλ. ετησίως και ανά κάτοικο για το σύνολο των άλλων πολιτών της Ένωσης. Στη Δανία και στη Γερμανία, η κατανάλωση «φέτας» είναι, σύμφωνα με την επιτροπή, βεβαίως υψηλότερη, αλλά, παρόλα αυτά, αντιστοίχως 15 και 36 φορές κατώτερη από εκείνη στην Ελλάδα. Σύμφωνα με την επιτροπή, η κατανάλωση φέτας σε σχέση με τη συνολική κατανάλωση τυριού ανά κάτοικο είναι επίσης σημαντική. Ιδιαίτερα, στην Ελλάδα, καταναλώνονται 10,5 χιλ. φέτας ετησίως και ανά κάτοικο έναντι ετήσιας κατανάλωσης 14 χιλ. τυριού ετησίως. Στη Δανία, η κατανάλωση φέτας ανέρχεται σε 0,7 χιλ. ετησίως και ανά κάτοικο έναντι ετήσιας κατανάλωσης 15 χιλ. τυριού. Στη Γαλλία, η κατανάλωση ανέρχεται σε 0,13 χιλ. φέτας ετησίως και ανά κάτοικο έναντι ετήσιας κατανάλωσης 20 χιλ. τυριού. Στη Γερμανία, η κατανάλωση φέτας ανέρχεται σε 0,29 χιλ. ετησίως και ανά κάτοικο έναντι ετήσιας κατανάλωσης 19 χιλ. τυριού.
- (26) Η επιτροπή διαπιστώνει παρεμπιπτόντως ότι «ένα σημαντικό μέρος της παραγωγής εκτός Ελλάδας εξάγεται προς τρίτες χώρες, χωρίς να επηρεάζει την κατάσταση της ονομασίας «φέτα» στην ενιαία αγορά» και ότι «η απουσία παραγωγής και κατανάλωσης σε πολλά κράτη μέλη δεν έχει επιπτώσεις στον κοινό ή μη χαρακτήρα της ονομασίας.»
- (27) Όσον αφορά την ανάλυση των σχετικών εθνικών ή κοινοτικών νομοθεσιών, η επιτροπή θεωρεί ότι δώδεκα κράτη μέλη δεν διαθέτουν καμία ειδική νομοθεσία και εφαρμόζουν στο τυρί «φέτα» τους γενικούς, κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες σχετικά με τα τυριά. Η επιτροπή διαπιστώνει ότι η Ελλάδα διαθέτει νομοθεσία για το τυρί «φέτα» από το 1935, η Δανία από το 1963 και ότι η Αυστρία χρησιμοποιεί την ονομασία «φέτα» μόνο για τα προϊόντα καταγωγής Ελλάδας δυνάμει διμερούς συμφωνίας του 1971.
- (28) Όσον αφορά τις μεθόδους εμπορίας του τυριού «φέτα» στην Κοινότητα η επιτροπή διαπιστώνει ότι προσφέρονται στον καταναλωτή «δύο προϊόντα με την ίδια ονομασία» των οποίων η σύνθεση είναι διαφορετική καθώς και οι οργανοληπτικές ιδιότητες. Η επιτροπή υπογραμμίζει ότι οι επισημάνσεις του τυριού «φέτα» μη ελληνικής

καταγωγής παραπέμπουν άμεσα ή έμμεσα στην Ελλάδα, γεγονός που συνεπάγεται ότι η ονομασία «φέτα» δεν χρησιμοποιείται ως «κοινή ονομασία χωρίς καμία γεωγραφική συνεκδοχή, συνώνυμο του λευκού τυριού από προβατίνα ή αίγα, σε άλμη» (...). Σύμφωνα με την επιτροπή, πρόκειται για «προϊόν που παρουσιάζεται γενικά ως ελληνικής καταγωγής (...)

- (29) Η επιτροπή «συμπεραίνει ομοφώνως τον μη κοινό χαρακτήρα της ονομασίας «φέτα», ιδίως για τους εξής λόγους:
- (30) Η παραγωγή και η κατανάλωση του τυριού «φέτα» είναι συγκεντρωμένη στο μεγαλύτερο μέρος της στην Ελληνική Δημοκρατία. Τα προϊόντα που παρασκευάζονται από άλλα κράτη μέλη (Γερμανία, Δανία, Γαλλία), τα οποία ενδεχομένως αποκαλούνται «φέτα», παράγονται κατά κύριο λόγο με βάση το αγελαδινό γάλα σύμφωνα με διαφορετική τεχνολογία, και εξάγονται κατά κύριο λόγο προς τρίτες χώρες. Δεν μπορεί, κατά συνέπεια, να εξαχθεί συμπέρασμα για τον κοινόχρηστο χαρακτήρα της ονομασίας «φέτα» δεδομένου ότι στην ενιαία αγορά κυριαρχεί το πρωτότυπο ελληνικό προϊόν. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι στα κράτη μέλη που δεν είναι σημαντικοί παραγωγοί και καταναλωτές, η ονομασία «φέτα» δεν μπόρεσε να καταστεί κοινόχρηστη λόγω της απουσίας χρήσης ως κοινής ονομασίας. Στην αντίληψη του καταναλωτή, η ονομασία «φέτα» θυμίζει πάντοτε ελληνική καταγωγή και, λόγω του γεγονότος αυτού, δεν πρόκειται για ονομασία που κατέστη κοινή και, κατά συνέπεια, κοινόχρηστη στην Κοινότητα.
- (31) Όσον αφορά τις σχετικές εθνικές ή κοινοτικές νομοθεσίες, η επιστημονική επιτροπή σημειώνει ότι στα περισσότερα κράτη μέλη δεν υπάρχει καμία ειδική νομοθεσία ή κανονισμός για το εν λόγω προϊόν. Μόνο η Ελλάδα και η Δανία διαθέτουν ειδική νομοθεσία. Η δανική νομοθεσία, η οποία επιτρέπει την παραγωγή ενός προϊόντος με την ονομασία «δανική φέτα», διαφέρει σε μεγάλο βαθμό από την κοινοτική νομοθεσία από τεχνικής απόψεως (χρήση υπερφιλτραρισμένου αγελαδινού γάλακτος και όχι γάλακτος προβατίνας και αίγας, με πρόσθετες ύλες μέχρι το 1994). Εξάλλου, η Δανία δεν προσκόμισε στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η ονομασία «φέτα» κατέστη κοινή ονομασία που μπορεί να χρησιμοποιείται με την προσθήκη της ονομασίας της χώρας παραγωγής («δανική φέτα») κατά το χρόνο κατά τον οποίο το εν λόγω κράτος επέτρεψε τη χρήση της (1963), ενώ επίσης δεν προσκομίστηκαν αποδεικτικά στοιχεία για τον κοινόχρηστο χαρακτήρα όσον αφορά την προηγούμενη περίοδο.
- (32) Το γεγονός ότι η ονομασία «φέτα» χρησιμοποιείται στην κοινή τελωνειακή ονοματολογία, ή στους κοινοτικούς κανονισμούς σχετικά με τις επιστροφές στην εξαγωγή, δεν επηρεάζει καθόλου την αντίληψη, τη γνώση και την προστασία στην ενιαία αγορά της σχετικής ονομασίας, δεδομένου ότι πρόκειται για μη σχετική κοινοτική νομοθεσία».
- (33) Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τη συμβουλευτική γνώμοδότηση της επιστημονικής επιτροπής. Θεωρεί ότι η εξαντλητική σφαιρική ανάλυση του συνόλου των στοιχείων νομικής, ιστορικής, πολιτισμικής, πολιτικής, κοινωνικής, οικονομικής, επιστημονικής και τεχνικής φύσεως που κοινοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη, ή τα οποία προέκυψαν από τις έρευνες τις οποίες πραγματοποίησε ή ανέθεσε η Επιτροπή, της επιτρέπει να διαπιστώσει ότι δεν πληρούνται ιδιαίτερος κανένα από τα κριτήρια που απαιτούνται από το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 προκειμένου να ληφθεί υπόψη ο κοινός χαρακτήρας μιας ονομασίας και, κατά συνέπεια, η ονομασία «φέτα» δεν κατέστη η «ονομασία γεωργικού προϊόντος ή τροφίμου το οποίο, ενώ παραπέμπει στον τόπο ή στη περιοχή στην οποία το εν λόγω αγροτικό προϊόν ή τρόφιμο παράχθηκε ή διατέθηκε στο εμπόριο για πρώτη φορά, κατέστη η κοινή ονομασία γεωργικού προϊόντος ή τροφίμου».

- (34) Δεδομένου ότι δεν διαπιστώθηκε ο κοινόχρηστος χαρακτήρας της ονομασίας «φέτα», η Επιτροπή εξακρίβωσε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92, ότι η αίτηση των ελληνικών αρχών για την καταχώριση της ονομασίας «φέτα» ως προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης είναι σύμφωνη με τα άρθρα 2 και 4 του εν λόγω κανονισμού.
- (35) Η ονομασία «φέτα» αποτελεί μία παραδοσιακή μη γεωγραφική ονομασία κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92. Οι όροι «περιοχή» και «τόπος» που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο μπορούν να ερμηνευτούν μόνο μέσα σε μία γεωμορφολογική και όχι διοικητική οπτική, στο μέτρο που οι φυσικοί ή ανθρώπινοι παράγοντες που είναι συνυφασμένοι με ένα δεδομένο προϊόν ενδέχεται να υπερβούν τα διοικητικά σύνορα. Ωστόσο, δυνάμει του εν λόγω άρθρου 2 παράγραφος 3, αποκλείεται η γεωγραφική περιοχή που είναι συνυφασμένη με μία ονομασία να μπορεί να καλύπτει μία χώρα στο σύνολό της. Στην περίπτωση της ονομασίας «φέτα», διαπιστώθηκε, κατά συνέπεια, ότι η οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α), δεύτερη περίπτωση του εν λόγω κανονισμού, καλύπτει αποκλειστικά το έδαφος της ηπειρωτικής Ελλάδας καθώς και το νομό Λέσβου. Το σύνολο των άλλων νησιών και αρχιπελάγων αποκλείονται δεδομένου ότι δεν πληρούν τους απαιτούμενους φυσικούς ή/και ανθρώπινους όρους. Επιπροσθέτως, η διοικητική οριοθέτηση της γεωγραφικής περιοχής τελειοποιήθηκε και, δεδομένου ότι οι προδιαγραφές του προϊόντος που παρουσίασαν οι ελληνικές αρχές προβλέπουν επιτακτικές και σωρευτικές απαιτήσεις: ιδιαίτερα, η περιοχή καταγωγής της πρώτης ύλης είναι σημαντικά περιορισμένη δεδομένου ότι το γάλα που χρησιμοποιείται για την παρασκευή του τυριού «φέτα» πρέπει να προέρχεται από προβατίνες και αίγες τοπικών φυλών που έχουν εκτραφεί με παραδοσιακό τρόπο και των οποίων η διατροφή πρέπει να στηρίζεται υποχρεωτικά στη χλωρίδα που υπάρχει στα βοσκοτόπια των επιλέξιμων περιοχών.
- (36) Διαπιστώθηκε ότι η γεωγραφική περιοχή που προκύπτει από τη διοικητική οριοθέτηση καθώς και οι απαιτήσεις των προδιαγραφών του προϊόντος παρουσιάζουν επαρκή ομοιογένεια που επιτρέπει την τήρηση των απαιτήσεων του άρθρου 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) και του άρθρου 4 παράγραφος 2 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92. Η εκτατική βοσκή και η διαχείμανση, οι οποίες αποτελούν τους ακρογωνιαίους λίθους της εκτροφής προβατίνων και αιγών που χρησιμοποιούνται για την προμήθεια της πρώτης ύλης του τυριού «φέτα», αποτελούν καρπό μιας πατρογονικής παράδοσης που επιτρέπει την προσαρμογή στις κλιματικές μεταβολές και στις συνέπειές της στη διαθέσιμη βλάστηση. Το γεγονός αυτό έχει ως αποτέλεσμα την ανάπτυξη αυτόχθονων φυλών αιγοπροβάτων μικρού μεγέθους, πολύ λιτοδίαιτων και ανθεκτικών, οι οποίες μπορούν να επιζήσουν σε ένα ελάχιστο γενναιόδωρο από ποσοτικής απόψεως περιβάλλον το οποίο, ωστόσο, είναι ποιοτικά προικισμένο με μία άκρως διαφοροποιημένη ειδική χλωρίδα, η οποία χαρίζει στο τελικό προϊόν ιδιαίτερο άρωμα και γεύση. Η όσμωση μεταξύ των προαναφερόμενων φυσικών παραγόντων και των ειδικών ανθρωπίνων παραγόντων, ιδιαίτερα η παραδοσιακή μέθοδος παρασκευής που απαιτεί οπωσδήποτε στράγγισμα χωρίς πίεση, χάρισε στο τυρί «φέτα» εξαιρετική διεθνή φήμη.
- (37) Δεδομένου ότι οι προδιαγραφές του προϊόντος που υποβλήθηκαν από τις ελληνικές αρχές και οι οποίες περιλαμβάνουν το σύνολο των στοιχείων που απαιτούνται από το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92, καθώς και η τυπική ανάλυση των εν λόγω προδιαγραφών δεν αποκάλυψαν πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης, πρέπει να καταχωριστεί η ονομασία «φέτα» ως προστατευόμενη ονομασία προέλευσης.
- (38) Ως εκ τούτου, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1107/96 πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

(39) Η επιτροπή που συστάθηκε δυνάμει του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 δεν γνωμοδότησε εντός της προθεσμίας που έταξε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Η ονομασία «Φέτα», (Feta) καταχωρίζεται στο μητρώο προστατευομένων ονομασιών προέλευσης και προστατευομένων γεωγραφικών ενδείξεων που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92, ως Προστατευόμενη Ονομασία Προέλευσης (ΠΟΠ).
2. Στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/96, στη στήλη «τυριά» και «Ελλάδα» του μέρους Α, προστίθεται η ονομασία «Φέτα» (Feta).

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*